

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φ., 25.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ, ἀπαξ ἡ ὀδὸς, λ. 40, τρίς ἑως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἐξ-μηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

ΕΡΧΕΣΘΕ!

Αἱ πρῶται θέσεις τῶν ἀτμοπλοίων τοῦ γύρου ἢ τοῦ Ἴσθμοῦ, τῶν νήσων ἢ τῶν Ἑπτανήσων, ἐνίοτε καὶ αἱ δευτέραι, αἰσθάνονται τὸ βάρος καὶ τὸ χρέμα σας, ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ! Κρῖμα ὅτι δὲν ταξιδεύετε δωρεάν, ὡς οἱ συναδέλφοί σας ἐν Γαλλίᾳ ταξιδεύουν σχεδὸν δωρεάν. Ἄν καὶ πολλοὶ ἐξ ὑμῶν προεξοφλητικῶς θὰ ἔλαβον ἀπὸ διαφόρους ἐταιρίας τοὺς ναύλους τριῶν καὶ τεσσάρων γενεῶν, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ κατ' εὐφημισμὸν Καθαρτήριόν σας αἱ ἀτμοπλοῖαι συμβάσεις. Ἀδιάφορον! Τὸ σέβας πρὸς τὰς πολιὰς ἢ ἐξυρισμέναις ἢ μαύρας φρένας σας, οἱ ἀγῶνες τοῦ οὐρανόσκου, τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ λάρυγγος, τινῶν δὲ καὶ τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος διὰ τὸν καθιστικὸν βίον, ἀγῶνες δαπανώμενοι πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς πατρίδος, ἐπέδωλλον νὰ εὐρίσκητε ὅχι μόνον τὰς θέσεις τῶν ἀτμοπλοίων, ἀλλὰ καὶ τὰς κλῖνας τῶν ξενόνων καὶ τὰ θρονία τῶν ἐστιάτοριων καὶ τὰ κυλικεῖα τῶν καπηλείων, καὶ τί ἄλλο; εἰπατέ το σεῖς, ἐφευρετικώτατα πνεύματα, ἐλεύθερα πάσης πληρωμῆς καὶ ἀποζημιώσεως.

Ἐλθε βουλευταί! Οὐδέποτε λέξις ἐδάρυνεν ὅσον αὐτή. Ἀλλὰ συγγνώμην, ὦ μεγάλοι Δαλαϊλάμαι τῆς Ἑλλάδος, ἡ φύσις δὲν ἐπλάσεν ἄλλο παχυδερμότερον καὶ μεγαλοπρεπέστερον ζῶον, ὅπερ νὰ λάβωμεν ὡς ὅρον παραβολῆς πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ ἀξιώματος ὃ περιβάλλεσθε. Εἴη ἡμῖν ἡ παραβολὴ ἐλαφρά! Ἐχετε καὶ ὑμεῖς δέρμα σκληρόν, σχεδὸν ἀδιάπεραστον. Ἐφ' ὑμῶν τὸ βόλι τοῦ ταγματάρχου κ. Παππαγεωργίου χάνει βεβαίως τὸν δρόμον του. Ἐχετε ὧτα ἐπίσης μακρὰ, πλατέα καὶ εὐκίνητα. ὦ! τί εὐκίνητα. Τὰ αὐτὰ ὧτα κινοῦνται πρὸς τὸν Κουμουνοῦρον καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸν μὲν σωτήρα, τὸν δὲ Τρικούπην ὀλετήρα· τὰ αὐτὰ πάλιν κινοῦνται πρὸς τὸν Τρικούπην καὶ εὐρίσκουν τοὺς ὅρους ἀνεστραμμένους. Οἱ χαυλιόδοντές σας εἶναι τρομεροί. Κρατεῖτε ἐνίοτε μὲ τὰ

δόκτια σας τὸν φοβερώτερον ὄγκον κυβερνητικῆς διαφθορᾶς. Τί ἦτο ὁ Κυναίγειρος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Αἰσχύλου ἐνώπιόν σας, ὁ κρατήσας διὰ τῶν ὀδόντων πλοῖον ὀλόκληρον. Παιδιά! Καὶ πάλιν διὰ τῶν ὀδόντων σας, ὡς ὁ ἐλέφας διὰ τῶν ἰδικῶν του, ἐκρίζωνετε δένδρα ἢ σπαράσσετε τοὺς ἐχθρούς σας. Ποσάκις τὸ κυβερνητικὸν δένδρον ἠσθάνθη μέχρι τῶν ῥιζῶν του τὰ δῆγματά σας! Ὅσον ἀπὸ σπαραγμοὺς ἐχθρῶν, δὲν γνωρίζω φοβερώτερα θηρία ἀπὸ σας! Ἐχετε καὶ προδοσκίδα, ἀφοῦ εἰσθε βοσκοὶ λαῶν. Περίεργον! Ἴδου, ἀντιγράφω ἐκ τῆς ζωολογίας: «Ἴδιον ὄργανον τοῦ ἐλέφαντος εἶναι ἡ προδοσκίς. Δι' αὐτῆς δύναται νὰ ἐγείρῃ ἐκ τῆς γῆς καὶ τὰ λεπτότατα νομίσματα, νὰ συναῖζῃ τὴν τροφὴν τοῦ ἐκ τῆς γῆς, ν' ἀνοίγῃ καὶ κλείῃ τὰς θύρας. . . . Ὡς φορτηγὸν ζῶον δύναται νὰ φέρῃ 1600 ὀκάδας, καὶ νὰ σύρῃ φορτίον, τὸ ὅποιον μόλις 6 ἵπποι δύνανται νὰ κινήσωσι.» Ὅλα αὐτὰ τὰ κάμνετε σεῖς, ὦ γίγαντες τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου. Ἐγείρετε ἐκ τῆς γῆς καὶ διώβολα ἀκόμα, συναῖζετε τὴν τροφὴν σας ὅπου καὶ ἂν τὴν εὕρητε, ἀνοίγοκλείετε τὰς θύρας τῶν ὑπουργείων καὶ τῶν ἀνακτόρων τῆς Δικαιοσύνης, πρὸ πάντων δὲ τῶν ταμείων. Φέρετε δ' ἐπὶ τῶν ὤμων σας, ὦ ἀρχιφορτηγὰ τῶν ἐπὶ γῆς ὄντων, ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τύχην αὐτῆς. Ὑμνος εἰς Ὑμᾶς! Εὐοῖ!

* *

Ἐρχεσθε! Ἐτρυγήσατε τὴν σταφίδα σας, τὴν ἐπωλήσατε 35 ἕως 40 τάλληρα τὴν χιλιάδα, ἐγεμίσατε τὸ κεμερί σας, ἀπεκτήσατε μερικὰς ἀκόμη ἑκατοστύας στρεμμάτων, ἐκερδίσκατε καμμίαν ἐκκρεμὴ δίκην διὰ τῆς δικαίας ἐπιρροῆς σας, ἥτις καὶ ἄλλως ὀνομάζεται ἐπιρροή ἐπὶ τοῦ δικαίου, ἐτοποθετήσατε τοὺς ἀνθρώπους σας, ἀνελάβετε νὰ τελειώσετε διάφοραις δουλειαῖς ἀντὶ τόσων τοῖς ἑκατὸν, διενείματα θωπείας καὶ ὑποσχέσεις, ὡς μαρτυρικὰ τοῦ κυβερνητικοῦ σας βαπτίσματος, συνέλεξατε πεσκέσια καὶ κορβάδες, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς θυμιαμὸν τῆς πίστεως τῶν ὑμετέρων σας, ἐπετρέψατε νὰ πλανῶνται ἐλεύθεροι ψηφοδῶται φυγοδίκιοι, ἐφαρμόζοντες

τούς ἀπαγορευτικούς περὶ κυνηγεσίας νόμους, ἐκυνηγήσατε ἀντὶ τρυγόνων καὶ ὀρτύγων τοὺς πολιτικούς ἐναντίους σας, ἐσώσατε ὅσους ἠδυνήθητε ὡς ἄλλος Χριστὸς ἐκ τῶν φυλακῶν φίλους σας, καὶ ἐφυλακίσατε ὅσους πάλιν ἠδυνήθητε ἐχθρούς σας, ἐκάματε τὸν Ἐπαρχον καὶ τὸν Εἰρηνοδίκην ὀργανά σας, ἐκαμμύσατε τοὺς ὀφθαλμούς σας γλυκὰ, ὡς σύζυγος ἦτις τὰ θέλει, πρὸς τὰς παρανομίας κομματαρχῶν σας, ἐκάματε πλακάκια πολλὰς κερδοσκοπικὰς ὑποθέσεις, ἐθηλάσατε ὅ,τι δημόσιον εὕρετε ἐν τῇ τριβῇ σας, ἐστερεώσατε τὰ θεμέλια τῆς μελλούσης ἐπιλογῆς σας, καὶ ἐπανέρχεσθε φαιδροὶ, κατευχαραστημένοι, ἐτοιμοὶ νὰ ῥοκανίσετε, νὰ συζητήσετε καὶ νὰ τσακωθῆτε.

Ὀνητοὶ μεγάλοι! Μικροὶ ἀθάνατοι! Ἡ δόξα σας αἴρεται ὡς ὀφιοειδὴς στήλη καπνοῦ ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ὑμῶν καὶ εἰς τοὺς πόδας σας ἡ πατρίς ὡς κυνάριον λείχει τὸν πατριώτην κονίσσαλον τῶν ὑποδημάτων. Μόλις ἀξιοῦτε νὰ τὴν ἀτενίστητε, ὡς πόδες ἀριστοκράτου τεινόμενοι εἰς μικρὸν στιλβωτὴν, ἀφοῦ τὴν ἔχετε ὑπερπληρώσει εὐεργεσιῶν, ἀφοῦ ἐφυράνατε, παχυτραφεῖς ἀντιπρόσωποι πρὸς χάριν τῆς. Ὑπὲρ αὐτῆς ἠύξησεν ἀτημέλητος καὶ λιπαρὰ ἡ γενειὰς σας, ὑπὲρ αὐτῆς τὰ ἀγνὰ σύνορα τοῦ ὑψηλοῦ σας πύλου φέρουν πυκνὸν στρώμα λίπους, ὑπὲρ αὐτῆς ἔνιοι ἐξ ὑμῶν ξηροβήχετε, καὶ ἄλλοι εἰσθε ἀρθριτικοὶ, καὶ τινες ὑποφέρετε διαβήτην, καὶ μερικῶν ἡ σπονδυλικὴ στήλη ἀρχεται καμπωμένη ὑπὸ τὴν ἀφθονον κατανώλωσιν τῆς μεγαλοφυίας. Ἀντὶ τούτων πάντων ἡ φιλαργυρὸς πατρίς μόλις σὰς ἀποζημιώνει μὲ μισθὸν ὑπαστυνόμου, ὑμᾶς τοὺς διορίζοντας ὁρμαθὸν τοιούτων μισθοφόρων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σας. Τοιαύτην φιλαργυρίαν δικαίως ἐκδικεῖσθε, μιμούμενοι τοὺς ὑπηρέτας φιλαργύρων αὐθεντῶν, οἵτινες διὰ κλοπῶν καὶ παντοειδῶν καταχρήσεων ἀναπληροῦσι τὸ γλίσχρον τῆς μισθοδοσίας, ἢ τὴν μαγεύρισσαν οἰκονόμου οἰκοδοσοποιῆς ἥτις προεξοφλεῖ τὰ δι' αὐτὴν προωρισμένα ἀπομεινάρια τῆς τραπέζης τρώγουσα καὶ ῥοφῶσα αὐτὴ πρώτη ἐκ τῆς χύτρας τὴν ἀγαθωτέραν πάντοτε μερίδα. Σεῖς δὲν κλέπτετε, ὡ νομοθέται· κάμνετε μόνον αἰσθαντικὴν τὴν ὑπαρξίν σας ἐπὶ τῆς πτωχῆς πατρίδος, ἀφαιροῦντες ὅλους τοὺς χυμούς τῆς καὶ καθιστῶντες αὐτὴν ὁσημέραι ξηροτέραν σκύτους βυρσοδεψείου.

* *

Ἔρχεσθε! Διὰ νὰ κάνετε τί; Καὶ δὲν ἀρκοῦν, ἀθεόφοβοι, ὅσα ἐκάματε ἀπούσης τῆς λεγομένης Βουλῆς σας; Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσητε τὸ ἔργον, ὡς ὁ Ὁθέλλος, ὅστις στραγγαλίσας τὴν Δεσδεμόναν του κτυπᾷ ἔπειτα ἐπανειλημμένως διὰ μαχαίρας, ὅπως διπλῶσεν τὸν θάνατόν τῆς; Ἀλλ' ἐκεῖνος τοῦλάχιστον κτυπᾷ ἐκ τρυφερότητος, ἵνα μὴ αἰσθανθῇ τὸ ἀγαπητόν του θῦμα τὴν ἐλαφροτέραν ἀγωνίαν θανάτου. «Τί εἰν' ὁ θόρυβος αὐτός;— Ἀκόμη ζῇ; Ἀκόμη; Ἐγὼ, ὁ ἄγριος, ἐγὼ θὰ δείξω εὐσπλαγχνίαν. Ἰδοὺ, τὴν ἀγωνίαν σου τὴν προμακρύνω. Νά· νά.» Αὐτὸ τὸ μαχαίρωμα θέλετε νὰ τῆς δώσητε καὶ σεῖς, ὡς στεφάνωμα τῶν ἄλλων πληγῶν, ὡ καὶ τῶν βατράχων ψυχραιμότεροι κύριοι;

Ἰπῆρχε ποτε, ἐντὸς τῶν ἐκ κονιορτοῦ ῥωμαϊκῶν συννέφων κεχυρμένους θησαυροὺς, ἀνθρωπὸς τις ἐπαγγελλόμενος τὸν ἀναμορφωτὴν, τὸν ἐπαναστάτην, τὸν ἐπανορθωτὴν. Ὁ ἀνθρωπὸς αὐτὸς ἐκέκτητο ὅλας τὰς γνώσεις νὰ διευθύνῃ τὴν ἀναμόρφωσιν, ὅλην τὴν θέλησιν νὰ τὴν εὐο-

δῶσιν εἰς καλὸν πέρας καὶ ὅλην τὴν δύναμιν νὰ τὴν ἐκτελέσῃ. Τὸν ἀνθρωπὸν αὐτὸν τὸν ἐκύκλωσαν ἄνδρες Λιλλιπούτειοι, κατορθώσαντες νὰ διολισθήσωσιν εἰς τὰ θαλάκια καὶ τὸν στόμαχόν του, εἰς τὰς περισκελίδας καὶ τοὺς μηρούς του, εἰς τὴν ῥεδιγκόταν καὶ τοὺς πνεύμανάς του, εἰς τὸν πῖλον καὶ τὸν ἐγκέφαλόν του. Ἀπαξ λαβόντων κατοχὴν ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ του, τὸ διαρρέον τὰς φλέβας του αἷμα ἐφθάρη, τὰ νεῦρά του ἐχαλαρώθησαν, σὲ μὺς ἐμαλάκωσαν καὶ ὁ πρὶν γνώσεις, θέλησιν, δύναμιν συνδυάζων ἐν ἑαυτῷ ἐφάνη ἐστερημένος τούτων πάντων, καὶ ὁ πρὶν δυνάμενος νὰ ἐπαναφέρῃ ἀπαντας αὐτοὺς εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐγένετο τὸ ὑποπόδιον τῶν ῥυπαρῶν τῶν πελμάτων. Ὁ ἀνθρωπὸς ἐκεῖνος εἶναι ὁ κύριος πρωθυπουργὸς καὶ οἱ Λιλλιπούτειοι ἐστὲ ὑμεῖς.

Διατί κατέπεσεν ἡ διοίκησις; Διατί τὰ ἐγκλήματα ἠύξησαν; Διατί ἡ διαφθορὰ ἐπερίσσευσε; Διατί σωρὸς Ἐπαρχῶν ἀπεδείχθησαν καταχρασταί; Διατί κακοῦργοι ὑψώθησαν εἰς τὰς νέας ἐπαρχίας εἰς ἀστυνόμους, τοὺς ὁποίους ἐξ αἰδούς ἡ κυβέρνησις ἔπαυσεν; Διατί οὐδὲν καλὸν ἐπετεύχθη; Διατί οὔτε τοῦ ἄλφα τῆς ἀναμορφώσεως ἤψατο ἡ κυβέρνησις; Διατί κυλιόμεθα εἰς τὸ αὐτὸ ῥεῦμα; Διατί ὁσημέραι καταπίπτει τὸ φρόνημα καὶ ἐκλύεται ἡ κοινωνία; Διατί κινδυνεύει νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ προφητεία τοῦ Δεληγιώργη, ἐν στιγμῇ πόνου γράφαντος, ὅτι μίαν ἡμέραν ὁ περιγηγητὴς διερχόμενος τῶν Ἀθηνῶν θ' ἀναφωνῇ:

— Ἐδῶ ὑπῆρξαν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα;

Διατί; Διότι ἡ πλειοψηφία τοῦ Τρικούπη διόλου δὲν παρήλλαξε τῆς πλειοψηφίας τοῦ Κουμουνοδούρου. Καὶ αὕτη καὶ ἐκεῖνη τὴν πατρίδα ὑπολαμβάνουσιν ἐστρωμένην τράπεζαν καὶ ὅταν λάβωσι τὴν ἀδειαν νὰ καθήσουν ἐπ' αὐτῆς φωνάζουν μετὰ πρωτακούστου ἀναιδείας: **Φέρτε νὰ φάμε.** Καὶ τρώγουν νόμους, ἠθικὴν, τοῦ δημοσίου συμφέροντα, τιμὴν, ἀσφάλειαν, ιδιοκτησίαν, ἀναπνοὴν τοῦ τόπου καὶ τῶν πολιτῶν.

* *

Ἔρχεσθε! οἱ βασιλεῖς μας οἱ ἄρχοντές μας, οἱ σατράπαι μας! Ἐνώπιον ὑμῶν, ὡ κακὰ θηρία, ὁ βασιλεὺς εἶναι ἀρνίον ἄκακον, ἀγνὴ περιστέρα. Ἀκονίζετε τώρα τὴν γλῶσσάν σας ἵνα λαλήσῃ περὶ συνόρων, περὶ Αἰγύπτου, περὶ ἔθνους καὶ τόπου καὶ πατρίδος καὶ νέων νόμων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἄλλου, ὡ φοβεροὶ Καταγκούνιδες, ἀκονίζετε τὴν μαχαίραν ἵνα ἀποκόψετε διὰ τὸν στόμαχόν σας τὴν ῥοδινωτέραν ἐπιδερμίδα καὶ τὸν εὐχλωτέρον μηρόν ἐκ τῆς ὑφ' ὑμῶν ὀπτουμένης ἀμνάδος—πατρίδος.

* *

Ἔρχεσθε; Κακῶς ἤλθετε!

Καλιδίαν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΣΤΟΥΤΓΑΡΤΗ.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ.)

Στουτγάρτη, 20 Σεπτεμβρίου.

Χθὲς περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μ. μ. ἐφθασεν ἐνταῦθα ὁ βασιλεὺς μας Γεώργιος. Διαφόρων πρεσβειῶν καὶ προξενείων γραμματεῖς καὶ ἀκόλουθοι ἐσπευσαν ἵστων σταθ-